

COLUMN 8 februari 2025 - Trump en zijn decreet Internationaal Strafhof

U mag het niet verder vertellen: ik heb liever 'gewoon' een stamtafel. Dan heb je namelijk automatisch een onderwerp. En samen met vast kader als spreektijd, geeft dat houvast. Ik schaam me terwijl ik het opschrijf. Kaders? Houvast? Vast onderwerp. Ik?

Ik voel me al een tijdje in het ongewisse. Ik haper af en toe wat. Denk nog net even wat langer na. Sterker nog, besluit geregeld de 'bek maar even toe te doen'. Vanuit mijn ooghoeken zie ik politieke oud-tegenstanders de wave aan gaan vangen. Daar ben ik allerminst ongelukkig mee. Het geeft aan dat er nog oude gebruiken zijn waar ik op terug durf te vallen.

En nee, ik doe het niet af als een generatiekloof of vroegtijdige geestelijke aftakeling. Al moet ik toegeven dat het soms het uiterste vraagt. Kabinet Schoof een plek geven was al een prestatie van formaat. Maar wat er sinds een krappe maand vanuit Amerika over ons wordt uitgestort is verbijsterend. Had niemand de man kunnen vertellen, dat verkiezingsstunts iets zijn van vóór de verkiezingen? De term verfrissend krijg ik mijn bek niet uit. Zelfs niet met krampachtige ironie.

Ik was al moe van de man voor zijn inauguratie. Hoeveel gezwatel kan men produceren? Hoeveel proefballonnetjes zonder schaamrood uitkraaien. Nederland heeft Geer & Goor. En zelfs die opgedraaide klucht haperde gelukkig weleens. Amerika heeft sinds 20 januari Musk en Trump, die de vijftig Staten als een grote speeltuin zien. Nu nog vijftig Staten. Canada, Panama en Groenland hebben inmiddels voor de eer bedankt. Het enge is, dat diplomatie overleden lijkt.

De wereld lijkt beland in een decor van het oude Rome. Die scene van de laatste maanden voor die oude beschaving ten onder ging. We kennen de verhalen van Caligula en Keizer Nero, druipend van perversiteiten en gewelddadigheden. Geschiedenis leert ons niets. Stelde de Duitse filosoof Georg Hegel al eerder.

In zijn eerste uren als president, maakte hij in een stadion omringd met uitzinnige aanhangers, een show van het ondertekenen van meer dan vijfenzeventig decreten. Met één pennenstreek gaf hij gratie aan ongeveer 1500 zwaargestraften. De gewelddadige bestormers van het Capitool. De aanval op het congres werd door wethandhavinginstanties zoals – notabene de FBI - bestempeld als binnenlands terrorisme. Als eerste strafrechtelijk veroordeelde voormalig president van de VS moet je natuurlijk wél je prioriteiten stellen. De wereld een poepie laten ruiken.

Nog geen dertig dagen president en op de gekste plekken, zijn de gekste eisen gesteld. In The Wall Street Journal was eergisteren te lezen dat de CIA het volledige personeelsbestand ontslagregelingen heeft aangeboden. CIA is een civiele dienst die belast is met het verzamelen en analyseren van informatie over nationale veiligheid in wereldwijde buitenlandse inlichtingen. Dat doen zij om de president en senior

beleidsmakers van de Amerikaanse overheid te helpen bij het nemen van beslissingen. Als zelfs zij die ervoor opgeleid zijn afhaken....

Gisteren deed de president van Israël, Netanyahu, zijn grootste vriend Trump een gouden beeper van Hezbollah cadeau, U weet misschien nog wel dat vorig jaar duizenden beepers explodeerden. Bibi gaf later toe hiervoor persoonlijk akkoord te hebben gegeven. In de openbare ruimte vielen negenendertig doden en vierendertighonderd gewonden. Echte vrienden geven elkaar over en weer cadeautjes. Wat geef je een man die alles al heeft? Waarmee maak je indruk op een man met het bloed aan zijn handen van meer dan 44.000 Palestijnen waaronder ruim 13.300 kinderen?

Trump tekende gisterochtend een decreet waarin hij sancties in stelt tegen medewerkers van het Internationaal Strafhof in Den Haag. Het gaat om financiële maatregelen en het beperken van visa voor personen – en hun familie - die meedoen aan onderzoeken naar Amerikaanse burgers of bondgenoten van de VS, zoals Israël. Het strafhof wil de Israëliëse premier vervolgen voor vermeende oorlogsmisdaden in de Gazastrook.

De Europese Raad noemt het sanctioneren van het strafhof ondermijning van het gehele internationale rechtssysteem. Onze minister van buitenlandse zaken komt niet verder dan dat het de sancties betreft.

Ik mijmer nog even door over die plaquette met gouden beeper die Bibi aan Donald gaf. En vraag me af of - net als bij die andere negenhonderdnegenennegentig exemplaren - er óók nog een explosief in zit. Politiek is immers niet voor bange mensen....

Ik was er altijd trots op dat mijn Den Haag, zich niet alleen 'Stad van Recht en Vrede' noemde, maar dit ook altijd uitdroeg. Sinds gisteren vraag ik me vooral af op welke manier ik steun kan betuigen aan de medewerkers van ons geweldige Internationale Strafhof!